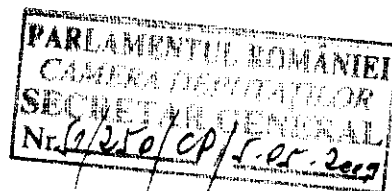

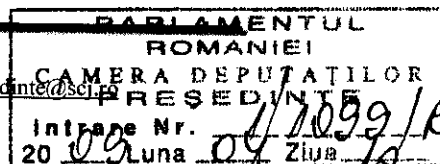
B.P. Nr. 444 din 04.05.2009

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Cabinetul Președintelui

Str. Batiștei, nr.25, sector 2, București
Tel: 021-310.38.86, Fax: 021- 310.36.16, e-mail: presedinte@scj.ro

B-S (cufundat)
Abuolu

Nr. 102/08.04.2009

Dep. Secretariat teh.
gt. B. P.

Doamnei președinte Roberta Alma Anastase,
Camera Deputaților

Am onoarea să vă prezint alăturat scrisoarea deschisă adoptată de Adunarea generală a judecătorilor de la Înalta Curte de Casație și Justiție la data de 7 aprilie 2009.

Primiți, vă rog, doamnă președinte asigurarea deplinei noastre considerații.

Prof.univ.dr. NICOLAE POPA
Președintele
Înaltei Curți de Casație și Justiție

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Str. Batiștei nr. 25, sector 2, București

Adunarea generală a judecătorilor

SCRISOARE DESCHISĂ adresată Președintelui României, Parlamentului și Guvernului

Este pentru prima dată când Înalta Curte de Casație și Justiție - în îndelungata sa istorie, începând de la înființarea sa în anul 1861 - prin Adunarea generală a magistraților, consideră că se impune cu necesitate adoptarea unei poziții ferme prin care să atenționeze public cu privire la gravitatea efectelor pe care le are și le poate avea campania virulentă, exacerbată în ultima perioadă de timp, dusă de către autorități ale Statului Român sau componente ale societății civile, împotriva corpului magistraților în general și, cu precădere, împotriva judecătorilor.

Dacă România este stat de drept, așa cum prevede art. I alin. 3 din Constituție și dacă legea fundamentală statuează expres în art. I alin. 4 că „statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale”, este necesar să reamintim în mod răspicat că respectarea independenței și inamovibilității judecătorului nu poate face obiectul niciunei negocieri și nici nu poate fi supusă unor limitări dictate de conjuncturi politice, economice sau de altă natură.

Puterea judecătorească, prin rolul ce îi revine, are menirea de a asigura **pârghia de echilibru** în orice stat de drept, prin înfăptuirea actului de justiție în condiții de legalitate și imparțialitate, ce nu pot fi asigurate decât printr-un **statut al magistratului** corespunzător rolului ce îi revine și pe care și l-a asumat odată cu îmbrăcarea robei și acceptarea conștientă a responsabilității ce apasă pe umerii săi și, deopotrivă, a privațiunilor ce-i sunt impuse prin Constituție, prin legile organice și prin statutul profesiei.

Principiile fundamentale privind independența justiției adoptate la Congresul al VII-lea al Națiunilor Unite (Milano), validate de Adunarea Generală a ONU prin rezoluțiile nr.40/32 din 29 noiembrie 1985 și nr.40/146 din 13 decembrie 1985, prevăd expres în art.11 faptul că „independența judecătorilor, și siguranța lor, remunerația corespunzătoare, condițiile de muncă, pensiile și vârsta de pensionare sunt în mod adecvat garantate prin lege”. Totodată, Recomandarea R(94) 12 privind independența, eficiența și rolul judecătorilor adoptată de Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei (1994) stabilește, ca principiu al independenței judecătorilor, că „Mandatul judecătorilor și remunerația vor fi garantate prin lege”.

În pofida garanțiilor constituționale interne și a numeroaselor documente internaționale, în România constatăm cu stupeoare că se manifestă în ultimul timp acțiuni programatice, concertate, menite să creeze neîncredere în actul de justiție, să desconsidere importanța acestuia, să prezinte judecătorul ca pe un profitor care huzurește pe seama banului public. Aprecieri generale, globalizatoare privind „corupția”, „frânarea reformei”, „bugetarii de lux”, „salarile nesimțite” ș.a. au fost făcute de cele mai înalte autorități ale statului.

Dincolo de faptul că justiția aduce la buget fonduri din care s-ar putea cu ușurință finanța, poziția judecătorului român este incomparabil inferioară celei a magistraților din spațiul european, iar condițiile sale de muncă se degradează permanent.

Grav este faptul că această campanie are drept consecință, din păcate, decredibilizarea actului de justiție,

ceea ce în final conduce la instituirea unui climat de incertitudine juridică și de neîncredere a publicului în actul de justiție.

S-a ajuns în ultima perioadă ca în mod frecvent și obișnuit cauze aflate pe rolul instanțelor judecătorești să fie subiect de dezbateri publice și chiar să se sugereze soluții, ignorându-se cu bună știință faptul ca judecătorul cauzei trebuie să beneficieze de un climat de natură a-i permite să-și formeze propria convingere în raport cu legea și fără a suferi vreo influență directă sau indirectă.

Considerăm că, în condițiile în care România a aderat la Uniunea Europeană, ea trebuie să urmeze modelul statelor europene cu tradiție în funcționarea statului de drept și a unei societăți cu adevărat democratice.

Este timpul ca statul român să conștientizeze cu adevărat rolul ce revine judecătorului, rol ce nu poate fi ignorat ori condiționat de mediatizarea excesivă.

Este momentul să se renunțe la orice fel de intruziuni în activitatea de judecată.

Doar judecătorul care intră în sala de ședință își asumă responsabilitatea actului de justiție și care, prin natura profesiei pe care a îmbrățișat-o, nu poate fi comparat ca statut nici măcar cu președintele statului.

Judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție, ca de altfel, întregul corp al judecătorilor țării, sunt conștienți de misiunea lor constituțională, așa cum sunt conștienți și de greutățile pe care le implică traversarea perioadei de criză, dar resping cu hotărâre încercarea de a se face din judecători o țintă a neresușitelor înregistrate de guvernările care s-au succedat.

Facem apel la societate să înțeleagă transformările adânci pe care le înregistrează justiția română, să încerce să privească fața adevărată a luptei pentru adevăr, să respingă atitudinile de defăimare și minimalizare a muncii judecătorului. Noi înșine luptăm cu bariere și limite pentru purificarea rândurilor noastre și am dovedit că avem forța să o facem.

Ne disociem însă și respingem orice proiect care ar deteriora și mai mult nivelul de muncă și de viață al judecătorilor, pentru

că în orice țară civilizată statutul lor este în raport cu demnitatea și importanța socială a profesiei.

Avertizăm asupra consecințelor grave ale unor măsuri nesăbuite, care ar putea avea ca efect crearea unor raporturi antagonice între justiție și societate. Nu am dori să arătăm nimănui ce ar însemna ca justiția să nu funcționeze doar o zi sau care ar fi, spre exemplu, consecințele retragerii magistraților din birourile electorale, așa cum nu dorim să fim actori în nici un fel de scenarii care ne-ar pune în afara statutului nostru.

Adunarea generală a judecătorilor întrunită azi 7 aprilie 2009 conform prevederilor art.22 lit.f) din regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție